

ними для вжитку. Велика се шкода зваживши всі труди тих, що ті овочі подарували."

А мимо того санітарні власти занотували кілька випадків холери в декотрих містах. Але Провідінэ Боже спасло Росію сим разом.

Рівночасно була ще одна для Німеччини важна справа. Румунія не виступала до війни, бо ще не була приготована, а певне, що она стане по стороні Росії. А в Румунії э хліб, э нафта, олива і другі дуже потрібні річи для Німеччини. Треба отже було підступу і Берлін оплянував. Распутін дістає ось таке письмо:

Меморандум 27546. 112.

"В Добруджу доходять справи до кризи. Натисніть на С. (Штірмера, премієра) щоби переконав царя, а ви про те саме поговорите з царицею, що треба конче присилувати Румунію, щоби станула до війни проти нас. Она не може бути довше нестральною. С. нехай так уложить депешу, щоби се виглядало як ультіматум від нас. Як не хоче стати по стороні Росії, то нехай іде проти неї."

Распутін допильнував справи. В три дні пізнійше Румунія, неприготована, виповіла Австро-Угорщині війну. На се Німці були приготовані, а Распутін зі Штірмером, Протопоповим і декотрими генералами армії помагали. Генерал Мекензен натиснув на всхідній лінії. Обіцяна поміч з Росії не приходила, Румуни лишились самі і то з нічим напроти німецької сили і Румуни цофались а Німці забрали величезні засоби збіжя, нафти, оливи, та здобули собі комору тих засобів на будуче.

Те все робила чорна російська рука на те, щоби упадком Румунії, невдачами російської армії, нещастями внутр Росії щоби тим всім присилувати царя Миколу, аби підписав мир з Німеччиною. В тім они бачили спасенэ Романових і цілої Росії. Німеччина знов мала шей друге на ціли, а іменно, ужити всего східного фронту проти заходу і бити Англію. І коли почала Румунія підупадати, шпійонська зграя зі Штірмером і Распутіном на чолі причипились царя, щоб підписав з Німеччиною сепаратий мир. І був би неоглядний Микола вже підписав, якби се оден чоловік, оден лиш сивоволосий старий козак